

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

Unà cum Rubricis ejusdem Missæ brevibus Notis illustratis

De SS. Missae Sacrificio Juxta Ritum Romanæ Ecclesiæ offerendo - Unà
cum Rubricis ejusdem Missæ brevibus Notis illustratis

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1676

§. 4. De Voci elevatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48307](#)

3. Ad Oblationem Hostiæ & Calicis, sed cum hoc discrimine, ut in oblatione Hostiæ Celebrans mox demittat oculos, in oblatione Calicis ad DEVM erectos teneat. NB.
4. Ad Suscipe SS. TRINITAS.
5. Ad Te igitur Clementissime.
6. Ad Gratias agamus, dum dicit DEO nostro. NB.
7. Ad Qui pridie, dum dicit & elevatis oculis.
8. Quando Hostiam & Calicem elevat: nam hīc erectos teneat, donec Hostiam & Calicem deponat iterum. NB.
9. Ad Benedicat vos Omnipotens.

Oculos demissos tener.

1. Dum ex Sacristia procedit ad Altare, & iterum regreditur.
2. Quando dicit ad Populum Dominus vobiscum, ac Orate fratres.
3. Quando Hostiam offert.
4. Quando facit Memento pro Vivis. NB.
5. Quando recitat Orationes post Consecrationem, aut facit Memento pro Defunctis, tunc enim oculi ad Hostiam convertendi sunt, nisi ex libro Preces reciteret.
6. Quando dat Benedictionem Populo in fine Missæ.

§. IV.

De Vociis Elevatione.

TRIPLEX in Missa vox adhibetur, Alta, Media, Submissa.

Alta voce dicuntur.

1. Ingressus, Introitus, Kyrie, Gloria in Excelsis.
2. Dominus vobiscum, Oremus, Collectæ, Epistola, Graduale.
3. Evangelium, Symbolum, Offertorium, Præfatio.
4. Oratio Dominica, & per omnia secula seculorum præcedens & subsequens, Pax Domini.
5. Agnus DEI, Communio, Postcommunio, Ite Missa est, Benedictio & Evangelium S. Joannis.

Media

Media voce dicuntur.

1. *Orate Fratres.*
2. *Sanctus*, & quæ sequuntur usque ad Canonem.
3. *Nobis quoque peccatoribus.*
4. *Domine, non sum dignus.*

Submissa voce dicuntur.

I. *Omnia*, quæ vel altâ, vel mediâ voce non dicuntur.

II. In Missa solemini omnia, quæ non cantantur, & alioqui in Missa privata altâ voce dicuntur, uti Rubrica p. I. sit. 16. n. 3. expressè monet,

Memoriter dicenda sunt.

In rigore sequentia duntaxat.

1. Preces ad vestium assumptionem, ac manuum lotionem recitandæ.
2. Psalmus *Judica* cum reliquis Precibus ad initium Missæ dicendis.
3. Preces, quæ pro benedictione thuris, & sub incensatione dicendæ sunt.
4. Benedictio supra Diaconum facienda.
5. *Per Evangelicā dictā ēc.* post Evangelium.
6. Canticum *Benedicite* post sacrum pro gratiarum actione dicendum cum subsequentibus precibus. Reliqua enim absolutè loquendo possunt ex Missali aut Tabellis in Altari poni solitis legi. Rectius tamen faciet Sacerdos, si pro majori in Cæremonijs exercendis libertate & facilitate, etiam sequentia memoriter discat.
1. *Munda cor meum.*
2. *D E V S, qui humana substantia ēc.*
3. Psalmum *Lavabo.*
4. *Sanctus* usque ad *Benedictus inclusivē.*
5. *Agnus D E I.*
6. *Domine, non sum dignus.*
7. *Corpus Domini nostri.*

8. Quid

8. *Quid retribuam.*
9. *Sanguis Domini nostri.*
10. *Quod ore sumpsimus.*
11. *Corpus tuum Domine.*

TITULUS XXXIII.

DE TONO MISSARUM.

I. Cùm nihil ferè magis cordi habeat Ecclesia, quàm ut uniformitas in Cæremoniis observetur, ijs maximè, quæ publicè exercentur, & in Oculos ac Aures præsentium cadunt, ideo meritò non certos tantùm pro Sacrificio, aliisve Officiis divinis Ritus, sed similes etiam pro tono & cantu moderando formas præscripsit; quæ quidem accuratè plerumque in Ritualibus Dicecesanis, aliisque ejusmodi libris describuntur; quia tamen juniores Clerici & Sacerdotes ejusmodi libros non semper ad manum habent, ideo in eorum gratiam ea saltē, quæ circa ejusmodi Tonos tum generaliter, tum specialiter in Missis Solemnibus observanda sunt, breviter etiam hoc loco indicabo.

II. Primò itaque sciendum, quòd Toni nomine hīc aliud nihil intelligatur, quàm *sonora & articulata vocis efformatio*, quæ, quia dupli modo, simplici scilicet, & modulato fieri potest; ideo Tonus quoque in genere spe-ctatus in Simplicem & Modulatum dividitur.

Simplex dicitur, qui sine morosa vocis tractione perficitur, ita, ut omnes quodammodo soni syllabarum inter se distincti, & nullo vinculo connexi videantur; & talis in Missis privatis circa ea, quæ alta voce dicenda sunt, adhibetur, de quo proin rectè Rubrica p. 1. tit. 16. num. 2. monet, Sacerdoti maximè curandum, ut ea, quæ clara voce dicenda sunt, distinetè & appositè proferat, non admodum festinanter, ut advertere possit, quæ legit: nec nimis morosè, ne audientes rædio afficiat: neque etiam voce nimis elata, ne perturbet alios, qui in eadem for-tasse Ecclesia tunc temporis celebrant; neque tam submissa,